

HVAD ER DER EGENTLIG I VEJEN MED TRUMPS POLITIK?

Af Asger Aamund, den 14. juli 2017

Præsident Donald Trump holdt for nylig i Warszawa et brag af en tale, som var en bekendelse og hyldest til ytringsfriheden, retsstaten og vores demokratiske kultur. De amerikanske hovedmedier stemplede den historiske tale som racistisk, islamofobisk og fremmedfjendsk. Også danske tv-kommentatorer var mere optaget af at latterliggøre Trumps fremtoning end af selve talen, så alt var helt som det plejer.

Også i USA er der ingen ændring i den udvikling, der blev sat i gang umiddelbart efter præsidentvalget den 8. november. Den dybe stat har rejst sig som uhyret Leviathan på den yderste dag for at omstyrte tyrannen Trump. Denne bevægelse består af hovedmedierne, dommerstanden, universiteterne, Hollywood, det demokratiske parti og store dele af embeds- og advokatstanden. Der eksisterer ikke noget bredt organiseret samarbejde, men fælles mål giver fælles virke, og stumperne i den dybe stat er ved at finde sammen. I virkeligheden er der dog kun et spinkelt håb om en hurtig rigsretssag, der som en paladsrevolution i en bananrepublik kan vælte præsidenten. I stedet arbejder man på at lancere den ene problemsag efter den anden i en aldrig ophørende strøm med det formål at presse Trump op mod muren, indtil han udmattet og nedslidt må opgive at lede landet.

Dette undergravende arbejde er godt i gang. Alle præsidentens politiske initiativer bliver vendt på hovedet og rettet mod ham selv: Trumps planer om en omfattende skattereform bliver kritiseret for at forkæle de rige og forarme de fattige. Det er imidlertid Trumps plan at reformen skal øge indtjening, investering og velstand bredt i det amerikanske samfund. Sammenligner vi dansk og svensk økonomi, er det klart at den økonomiske vækst i Sverige er markant bedre end i Danmark, fordi svenskerne har gennemført en række skattereformer, der har ført til vækst og velstand i modsætning til Danmark, hvor en omfattende skattereform er en politisk umulighed. Den amerikanske selskabsskat er næsten dobbelt så høj som det gennemsnitlige EU-niveau. Amerikanske virksomheder trækker derfor ikke deres overskud hjem til USA-beskatning, men lader pengene investere i EU eller Asien gennem lokale datterselskaber. Trump vil nedsætte selskabsskatten til et konkurrencedygtigt niveau for at lokke pengene hjem til USA, hvilket vil føre til økonomisk vækst og øget beskæftigelse.

Indrejseforbuddet fra 6 islamiske stater bliver stemplet som islamofobisk og et anslag mod kærlighedens og fredens religion. Indrejseforbuddet er tværtimod både rimeligt og nødvendigt. Den totale nedkæmpelse af Islamisk Stat er en af Trumps vigtigste mærkesager. IS kan dog næppe ikke udslettes helt. Der vil være dele af terrorbevægelsen, der overlever og som vil re-organisere sig netop i de 6 stater, der er omfattet af indrejseforbuddet. Her vil IS planlægge nye terrorhandlinger fortsat finansieret af petro-dollars fra Mellemøsten. Det har Trump indset. Derfor indrejseforbuddet. Præsidenten er under massiv beskyldning fra både amerikanske og især europæiske politikere for sin NATO-politik. Trump beskyldes for illoyalitet mod NATO og for at sabotere det militære samarbejde mellem de demokratiske nationer. Dette er usandt. Trump har gennem hele sin valgkampagne besværet sig over, at kun få NATO-partnere gider hoste op med de aftalte midler til det fælles forsvar. Præsidenten har understreget, at musketer-edens gælder 'alle for én' og ikke kun 'én for alle'. Og det er vel kun rimeligt, at Europa, der to gange har måttet reddes af en stor amerikansk militær indsats, nu også bidrager i overensstemmelse med de indgåede aftaler. En af de værste syndere er Danmark, der jo ellers er så glad for internationale konventioner, som alle overholdes til punkt og prikke. Det danske forsvar har i årtier ud over nogle få elite-enheder været i en sørgelig forfatning og er uden sammenhængende kampkraft. Vi kører på frihjul bag USA's brede ryg og har fortjent et spark bagi, så vi kan yde det, vi har forpligtet os til.

Præsidentens mange fjender beskylder ham for racisme og fremmedfjendskhed, fordi han ønsker at begrænse den illegale indvandring fra Mexico. I 2015 trængte mindst 500 000 illegale ind over grænsen ifølge en rapport fra Homeland Security. Det var ikke kun fattige mexicanere og andre latinoer på jagt efter fast arbejde. Rapporten fortæller, at der var mange russere, indere og kinesere blandt de ulovlige indvandrere. Og en hel del rumænere, som vi jo også har glæde af herhjemme. Naturligvis er en effektiv grænsekontrol nødvendig. En stat, der ikke kan beskytte sine grænser, er ikke længere en suveræn stat, men et åbent landskab.

Trump bliver anklaget for isolationisme og frihandelsmodstand, fordi han ønsker at justere frihandelsaftalerne med Kina og Mexico. Denne politik har han arvet fra præsident Obama, der gik til valg i 2012 netop med løftet om at ændre handelstraktaterne. Sagen blev droppet efter valget uden, at Obama mødte den mindste kritik fra den amerikanske offentlighed, som nu forlanger Trump på skafottet for at gennemføre Obamas valgløfter.

Alt i alt fører præsident Trump fornuftig, borgerlig vækst og sikkerhedspolitik. Men det kan jo være lige meget, når han bedømmes på sin bizarre frisure, sine for lange slips, sine kiksede tweets og sine ubehjælpelige håndtryk. Ingen politisk imødekommenhed. Kun ufortyndet had. Trump vil opleve 4 års total krig med Clinton- kombinatet, der dominerer politiske hjerter og sind på begge sider af Atlanten.